

ר' אמר יהוה אל' מישיה לאמיר דבר אל' בני ישראל
ואמירת אללה ויעשי להם עצית על' כנפי בגדידך
לדרהם ודרהו על' צייטה הבונה פתיכ' הבלתי והיה לכם
לעניהם ורואיהם אהוי זכרהם את כל' מיניהם יהוה
ישיחם אהם ולא תהי אורי אחריו לבבכם ואחריו עיניכם
אשר אהם ניב אזריהם למען תזקרו ועשיהם את כל'
מיניהם יהייהם קדשיהם לאלהיכם אני יהוה אלהיכם
אשר הוועדת אהכ' מארץ מעריבים להוות לבם לאלהים

אי יהוה אלהיכם

ויהי קרת' בן ישר' בז' קהת בין לוי ודיון ואירב בני
אליאב ויאן בן פלה בין ראוון ויקמי לפני מישיה
וاعשיהם מבני ישראל חמושים ומאותיב גשי עדה
קראי מועד אונשי שם ויקחלו על משה ועל אהרן
יאמרו אליהם רב לכם כי כל העדה כלם קדשיהם
ובתויכם יהוה ומודיע התגשאו על קהל יהוה ויעט
משה ויפל על פניו וידבר אל קרת' ואל כל עדה
לאמר בקר וידע יהוה אתה אשר לו ואת הקדוש
ותקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו זאת
עשוי קחו لكم מזוהה קרי' וכל עדתו ונתנו בהן אש
ושימיו עליהן קטרת לפני יהוה מוחר ויהה דחיש
אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב لكم בני לוי יאמר משָׁנָה
אל קרת' שמעיו נאבני לוי המועט מכם כי הבהיר
אליה ישראאל אהכ' מעדת ישראאל להקריב אהכ'
אליו לעריך את עברה משוכן יהוה וילעמד לפני העדה
לשורתם ויקרב אחר ואות כל' אחר בבני לוי אהיך
ובקשתם גם כהזה לכן אתה וכל עדתך הגערדים על
יהוה ואהרן מה הוא כי תלונו עלי' וייעילך מישיה
לקרא לדתנו ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלם
המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במרבו